

Съдятъ ^бназеми чернооблъчены:

И ^ввъзлъзе въкътъ на Иерусалимъ.

3 И голѣмци-тѣ му проводихъ малкы-тѣ си за водѣ:

Отидохъ при кладенцы-тѣ, и не намѣрихъ водѣ,

Етихъ ся съ праздни-тѣ си съсѫди: ^вПосрамихъ ся, и ся постыдѣхъ, и ^вдо-
крыхъ главы-тѣ си.

4 Понеже земя-та ся распукна,

Зашто нѣмаше дѣждъ на землѣ-тѣ,

Земледѣлци-тѣ ся посрамихъ,

Покръхъ главы-тѣ си.

5 И кошута-та още, роди на поле-то,

И остави ^розибж-тѣ си, понеже нѣмаше трѣвъ.

6 И ^диви-тѣ осли застанихъ по высокы-
тѣ мѣста,

Шмыркахъ въздухъ-тѣ като чакалы:

Очи-тѣ имъ поѣніхъ, понеже нѣмаше трѣвъ.

7 Господи, беззаконія-та ни ако и да за-
свидѣтельствуватъ противъ настъ,

^вТы направи заради име-то си;

Зашто отстѣплени-та ни ся умножихъ:

На тебе съгрѣшихъ.

8 Надеждо на Израїля,

Спасителю неговъ въ скърбно време,
Зашто да си като пришелъ на тѣзъ землѣ,

И като пажникъ що свраца да прѣношува?

9 Зашто да си като человѣкъ прѣхласнѣтъ,
Като крѣпъкъ ^вкоито не може да избави.

Но ^вты, Господи, въ срѣдъ настъ си,
И име-то ти ся нарече върху настъ: не
ны оставай.

10 Така говори Господъ на този народъ:

^вПонеже възлюбихъ да ся скытатъ,

И не удържахъ нозѣ-тѣ си,

За то Господъ не благоволи въ тѣхъ:

^вСега ще си напомни беззаконіе-то имъ,
И ще поѣти грѣхове-тѣ имъ.

11 И рече ми Господъ:

^вНе ся моли за тѣзи людіе за добро.

12 И ^вако постять, не ще послушамъ вы-
глаж-то имъ:

И ^вако принесжъ всесъжженія и прино-
шениа,

Не ще благоволіхъ въ тѣхъ:

Но ^вще ты уморіхъ съ ножъ, и съ гладъ,
и съ моръ.

13 И ^врѣхохъ: О Господи Йеова!

Ето, пророци-тѣ говорятъ тѣмъ:

Нѣма да видите ножъ, нито ще има гладъ
у васъ,

Но ще ви дамъ миръ безопасенъ на това
мѣсто.

14 И рече ми Господъ:

^вЛъжливо пророчествуватъ пророци-тѣ въ
име-то ми:

^вАзъ не съмъ ги проводилъ, нито имъ
съмъ заповѣдалъ,

Нито имъ съмъ говорилъ:
Тѣ пророчествуватъ въамъ лъжливо видѣ-

ше, и прорицаніе: И суетжъ, и прѣльщеніе-то на сърдце-то си.

15 За то така говори Господъ

За пророци-тѣ които пророчествуватъ въ
име-то ми,

Когато азъ не съмъ ги проводилъ;

^вНо тѣ казуватъ: Ножъ и гладъ не ще
има на това място:

Съ ножъ и съ гладъ ще бѫдѫтъ истрѣ-
бени онѣзи пророци:

16 А людіе-тѣ, на които тѣ пророчествувватъ,
Ще бѫдѫтъ исхвърлені по улици-тѣ на

Иерусалимъ

Отъ гладъ и ножъ:

И ^вне ще има кой да ги заравя,

Тѣхъ, жени-тѣ имъ, и сынове-тѣ имъ, и
дѣщери-тѣ имъ:

И ще издѣлѣтъ вързъ тѣхъ зло-то имъ.

17 За то ще имъ кажешъ това слово:

^вНека проливатъ очи-тѣ ми сълзы ноща
и дена,

И нека не прѣстанжъ;

^вЗашто дѣвица-та, дѣщера-та на людіе-
тѣ ми,

Съкруши ся съ голѣмо съкрушеніе, съ
ранж много лошъ.

18 Ако излѣзжъ ^вна поле-то,

Ето убѣни-тѣ съ ножъ:

И ако влѣзжъ въ градъ-тѣ,

Ето истаили-тѣ отъ гладъ:

А пророкъ-тѣ още и священикъ-тѣ

Отидохъ въ землѣ които не знаехъ.

19 ^вОтхвърлилъ ли си съсѣмъ Йуджъ?
Погнусила ли ся е душата-ти отъ Сионъ?

Зашто си поразиль, ^вта нѣма исѣщле-
ніе за настъ?

^вЧакахъми миръ, но нищо добро;

И времето на лѣкуваніе-то, и ето смятеніе.

20 Познавамъ, Господи, нечестие-то си,
Беззаконіе-то на отцы-тѣ си,

Че ^всмы ти съгрѣшили.

21 Не ся погнусявай отъ настъ, заради име-
то си:

Не обесчестяй прѣстолъ-тѣ на славж-
тѣ си:

^вНапомни си, не разрушавай завѣтъ-тѣ си
съ настъ.

22 ^вИма ли между ^видолы-тѣ на язычни-
ци-тѣ нѣкой да дава дѣждъ?

⁶ Гл. 8; 21.

^a 1 Цар. 5; 12.

^z Испл. 40; 14.

^d 2 Цар. 15; 30.

^e Гл. 2; 24.

^o Испл. 25; 11.

^s Гл. 17; 13.

ⁱ Испл. 59; 1.

^t Испл. 29; 45, 46. Лев. 26;

11, 12.

^k Винк. Гл. 2; 23, 24, 25.

^z Осия. 8; 13, 9; 9.

^m Иса. 32; 10. Гл. 7; 16.

11; 14.

ⁿ Прит. 1; 28. Иса. 1; 15.

53; 3. Гл. 11; 11. Иез. 8;

18. Мих. 3; 4. Зах. 7; 13.

^o Гл. 6; 20. Гл. 21, 22.

^p Гл. 9; 16.

^r Гл. 4; 10.

^e Гл. 27; 10.

^t Гл. 23; 21; 27; 15, 29; 8, 9.

^u Гл. 5; 12, 13.

^v Плах. 79; 3.

^w Гл. 9; 1. 13; 17. Плах. 1;

16; 2; 18.

^x Гл. 8; 21.

^y Иез. 7; 15.

^z Плах. 5; 22.

^u Гл. 15; 18.

^v Гл. 8; 15.

^w Плах. 106; 6. Дан. 9; 8.

^x Плах. 74; 2, 20. 106; 45.

^y Зах. 10; 1, 2.

^z Втор. 32; 21.